

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj kl. 1.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående upphörande av taxering enligt förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt m. m. (2:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Antonsson, Wijk, Boman, Månsson i Hagaström, Vennersten, Holmström, Jonsson i Hökhult, Johansson i Kullersta, P. Albert Bergström, Björnsson, Kobb, Åhlmans Olof Olsson, Björkman, Bökelund, Jönsson i Fridhill och Uddenberg.

Genom proposition nr 50 av den 31 december 1919, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning angående upphörande av taxering enligt förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt m. m.

Härigenom förordnas, *dels*, med ändring av bestämmelsen i 15 § första stycket förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt, *Bihang till riksdagens protokoll 1920. 7 saml. 29 häft. (Nr 37.)* 1

att taxering enligt nämnda förordning icke skall äga rum för tiden efter 1920 års utgång, dels ock att vad i 32 § sagda förordning finnes stadgat rörande beskattning i visst fall av vinst, som uppkommit före utgången av det år, varunder, jämlikt 15 §, krigstillståndet skall anses hava upphört, i stället skall gälla vinst, som uppkommit före 1919 års utgång.

Beträffande vad föredragande departementschefen anført vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

I 15 § av gällande förordning om krigskonjunkturskatt är föreskrivet, att taxering enligt förordningen skall äga rum till och med året efter det, under vilket genom kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört. Det har alltså lagts i Kungl. Maj:ts hand att bedöma, när denna situation kunde anses hava inträtt. Riksdagen skulle icke behöva höras ifråga om krigskonjunkturbeskattningens inställande, sedan den primära förutsättningen för densamma, krigskonjunkturen, upphört.

Anledningen till att Kungl. Maj:t ändock begärt riksdagens medverkan i saken är, efter propositionen att döma, den, att, ehuru världskriget såsom sådant upphört, krigstillstånd alltjämt råder på vissa håll. Kungl. Maj:t har därför sett sig förhindrad utfärda förklaring, som i 15 § avses.

Vad själva sakfrågan beträffar, har departementschefen redan i samband med propositionen nr 258 till 1919 års lagtima riksdag ställt i utsikt, att taxering till krigskonjunkturskatt, fränsett särskilda undantagsfall, icke skulle komma i fråga senare än under innevarande år. Av departementschefens yttrande i nu förevarande ärende framgår, att detta också är syftet med föreliggande proposition. Det vill emellertid synas, som om den föreslagna författningstexten icke skulle vara fullt tydlig i detta avseende. Det heter däri, att taxering till krigskonjunkturskatt »icke skall äga rum för tiden efter 1920 års utgång». Då denna formulering icke utesluter den tolkningen, att även 1920 skulle betraktas såsom ett krigskonjunkturår och att följaktligen taxering till krigskonjunkturskatt skulle äga rum även 1921, har utskottet, som givetvis delar Kungl. Maj:ts åsikt, att den krigskonjunktur, som föranledde ifrågavarande särskilda beskattning, numera upphört, ansett förordningen böra

givas en avfattning, som direkt utsäger, vad som är avsett, nämligen att 1919 är det sista året av krigskonjunkturen och att således taxering icke skall äga rum för vinst, som uppkommit efter det årets utgång. Genom att sålunda lägga vikten på tiden för uppkomsten av till taxering ifrågakommande vinst i stället för på tiden för den sista taxeringen får man en regel av mera materiell innebörd, som därtill är fullt klar och icke behöver kompletteras genom undantagsbestämmelser.

Angivna omformulering medför också en bättre överensstämmelse i uttryckssättet med författningstextens senare led, vilket i och för sig icke föranlett någon erinran från utskottets sida.

På grund av det sagda får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts i förevarande proposition nr 50 framlagda författningsförslag icke kunnat antagas oförändrat, antaga följande

Förslag

till

förordning angående upphörande av taxering enligt förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt m. m.

Härigenom förordnas, *dels att, utan avseende å bestämmelsen i 15 § första stycket förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt, taxering enligt nämnda förordning icke skall äga rum beträffande vinst, som uppkommit efter 1919 års utgång, dels ock att vad i 32 § sagda förordning finnes stadgat rörande beskattning i visst fall av vinst, som uppkommit före utgången av det år, varunder, jämlikt 15 §, krigstillståndet skall anses hava upphört, i stället skall gälla vinst, som uppkommit före 1919 års utgång.*

Stockholm den 18 maj 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.